

A woman with her hair styled in an updo with a large red rose, wearing a vibrant red velvet dress with long sleeves and a black sash. She is looking out of a window, with her hands clasped together. The window is covered in raindrops, and the view outside shows a scenic landscape with a stone wall, a village on a hillside, and mountains in the distance under a soft, hazy sky.

*Το μυστικό
της κόκκινης
βροχής*

ΓΩΓΩ ΨΑΧΟΥΛΙΑ

ΕΞΗ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΤΙΤΛΟΣ: Το μυστικό της κόκκινης βροχής
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Γωγώ Ψαρούλια
ΣΕΙΡΑ: Ελληνική λογοτεχνία
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ - ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Μαριάννα Σωκράτους
ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Εκδόσεις Έξη
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Εκδόσεις Έξη

Copyright © Γωγώ Ψαρούλια
Copyright © 2019 Εκδόσεις Έξη

ISBN: 978-618-5240-29-5

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν.2121/1993, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται η κατ' οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και γενικώς αναπαραγωγή, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση σε οποιαδήποτε μορφή και εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου χωρίς τη γραπτή άδεια του εκδότη.

Εκδόσεις Έξη
Λουίζης Ριανκούρ 13
11523 Αθήνα
Τηλ.: 211 4111078
www.ekdoseiseksi.gr
email: info@ekdoseiseksi.gr
facebook: Εκδόσεις ΕΞΗ

ΓΩΓΩ ΨΑΧΟΥΛΙΑ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ
ΤΗΣ ΚΟΚΚΙΝΗΣ ΒΡΟΧΗΣ

Εκδόσεις Έξη

Το ζεστό νερό από το ντους έπεφτε σαν βάλαμο πάνω στους κουρασμένους ώμους της. Είχε κλείσει τα μάτια και είχε γείρει πίσω το κεφάλι της εδώ και ώρα, απολαμβάνοντας την απόλυτη ησυχία που επικρατούσε εκείνο το πρωινό στο σπίτι της, καθώς και την ευεργετική επίδραση του νερού πάνω της. Ο χώρος μέσα στην κλειστή, γυάλινη ντουζιέρα είχε γεμίσει με ατμούς, αλλά εκείνη δεν έδειχνε να ενοχλείται. Ελάττωσε λίγο τη ροή του νερού, άπλωσε το χέρι της και ψηλαφιστά βρήκε το μπουκάλι με το αφρόλουτρο από το ράφι δίπλα της. Έριξε μια μεγάλη ποσότητα στην παλάμη της και άρχισε να το απλώνει σε όλο της το σώμα. Το έντονο άρωμα μανόλιας χτύπησε ευχάριστα τα ρουθούνια της. Αναστέναξε από ευχαρίστηση και άνοιξε τα μάτια της. Τότε συνειδητοποίησε πως ο ατμός που είχε εγκλωβιστεί μέσα στη ντουζιέρα της δυσκόλευε την

αναπνοή. Με αργές κινήσεις άνοιξε τη συρόμενη, ημιδιάφανη πόρτα και μεμιάς ο ατμός δραπέτευσε και διαλύθηκε μέσα στο μεγάλο μπάνιο.

Έριξε μια ματιά στον απέναντι τοίχο, που ήταν επενδυμένος ολόκληρος με καθρέφτη, και το είδωλό της τής έκοψε την ανάσα. Πόσο όμορφο ήταν το κορμί της, έτσι γυμνό, γεμάτο αφρούς που γλιστρούσαν αργά-αργά από τους ώμους μέχρι τις πατούσες της! Παρατήρησε το στήθος της. Ολοστρόγγυλο και σπτό σαν το στήθος εικοσάχρονης. Το βλέμμα της κατέβηκε πιο κάτω, στην καμπύλη που σχηματιζόταν ανάμεσα στη μέση και τους γοφούς της. *Μέση δαχτυλίδι, σκέφτηκε, έτσι θα τη χαρακτήριζε ένας ποιητής, ένας λογοτέχνης.* Και ήταν δική της. Χαμογέλασε με ικανοποίηση. Πόσο ευτυχισμένη ένιωθε που, μετά από πολύχρονη μάχη με τα παραπανίσια κιλά της, είχε, επιτέλους, αποκτήσει το σώμα των ονείρων της.

Το βλέμμα της περιπλανήθηκε στην επίπεδη πια κοιλιά της και στα πόδια της. Μακριά, λεπτά και σφικτά, χυτά, αγαλματένια. *Πόδια για διαφήμιση, σκέφτηκε, πόδια μοντέλου* και μια γλυκιά αναστάτωση την πλημμύρισε. Χωρίς να μπορεί να πάρει τα μάτια της από το είδωλό της, άρχισε με αργές, νωχελικές κινήσεις να χαϊδεύει με τα γεμάτα αφρούς χέρια της όλο της το σώμα. Το σφικτό, λαχταριστό στήθος της, τις καμπύλες της, την κοιλιά

της, τη δασύτριχη περιοχή ανάμεσα στα πόδια της, τις γάμπες της. Η αναστάτωση που της είχε φέρει η θέα του γυμνού της κορμιού έκανε το είναι της ολόκληρο να καίγεται.

Συνέχιζε να εξερευνεί ηδονικά το κορμί της, όταν είδε στον καθρέφτη πως η πόρτα του μπάνιου άρχισε ν' ανοίγει. *Τι έπαθε ο Φραγκίσκος; Γιατί άφησε το μαγαζί και γύρισε στο σπίτι;* αναρωτήθηκε. Ήταν έτοιμη να φωνάξει το όνομά του, όταν η πόρτα άνοιξε τελείως και μπήκε στο μπάνιο ένας άντρας. Δεν ήταν ο Φραγκίσκος, ο άντρας της, ούτε καν κάποιος γνωστός της. Ο ξένος ήταν νέος, ψηλός, μελαχρινός, με καλοχτενισμένα μαύρα μαλλιά, ντυμένος με σκούρο κοστούμι και γραβάτα κι ερχόταν προς το μέρος της.

Ανίκανη να κουνηθεί ή να μιλήσει, από την έκπληξη, απέμεινε να τον κοιτάζει αποσβολωμένη. Ο νέος την κοίταζε από πάνω ως κάτω με θαυμασμό και λίγο πριν φτάσει μπροστά της, έβγαλε τα ρούχα του και τα πέταξε στο δάπεδο του μπάνιου. Όταν έμεινε ολόγυμνος, μπήκε κι εκείνος στη ντουζιέρα και στάθηκε μπροστά της σε απόσταση αναπνοής κοιτάζοντάς την, αμίλητος, στα μάτια. Η Δέσποινα δεν άντεξε το καταπράσινο βλέμμα του και καρφώθηκε στο είδωλό του απέναντι στον καθρέφτη. Η φαρδιά πλάτη του ήταν ιδιαίτερα γραμμωμένη, τα οπίσθιά του στρογγυλά και σφικτά και τα πόδια του

ψηλά και μυώδη. Τον ήθελε αυτόν τον άντρα. Ας ήταν άγνωστος, ας μην καταλάβαινε πώς είχε μπει στο σπίτι της, ας μην ήξερε τι γύρευε από εκείνη. Τον ήθελε. Ποτέ δεν είχε απατήσει τον άντρα της στα τόσα χρόνια του γάμου τους. Ούτε καν της είχε περάσει απ' το μυαλό. Όμως τώρα, στεκόταν ολόγυμνη μπροστά σ' αυτόν τον ολύμπιο θεό και το κορμί της καιγόταν από πόθο.

Άπλωσε τα χέρια της στους γοφούς του και τον τράβηξε πάνω της. Ο άγνωστος χαμογέλασε και άγγιξε με τη γλώσσα του τα χείλη της. Η Δέσποινα αδημονούσε για το φιλί του. Του πρόσφερε το μισάνοιχτο στόμα της, αλλά εκείνος αγνόησε την επιθυμία της για φιλί και τραβήχτηκε λίγο πίσω. Η αναστατωμένη γυναίκα απογοητεύτηκε, αλλά μόλις ο άντρας έσκυψε το κεφάλι του και άρχισε να παίζει με τις ρώγες της, ένιωσε μια ανείπωτη ηδονή. Καθώς τα χέρια του εξερευνούσαν το πεινασμένο της κορμί στα πιο απόκρυφα σημεία του και τα βογκητά της ολοένα και δυνάμωναν, έριξε μια κλεφτή ματιά στο μπλεγμένο είδωλό τους στον καθρέφτη. Μέσα στην παραζάλη της τής φάνηκε πως στο ένα χέρι του ξένου κάτι γυάλιζε. Ενώ προσπαθούσε να διακρίνει τι ήταν αυτό, ο ξένος σήκωσε το χέρι του και η Δέσποινα είδε καθαρά το μεγάλο κουζινομάχαιρο που κρατούσε. *Πώς βρέθηκε αυτό στο χέρι του, αφού ήταν ολόγυμνος; αναρωτήθηκε*

η διψασμένη για έρωτα γυναίκα, αλλά δεν πρόλαβε να βρει την απάντηση, γιατί το μαχαίρι κατέβηκε με δύναμη και μπήχτηκε στην πλάτη της. Το ουρλιαχτό της έσκισε την απόλυτη σιωπή και τα μάτια της γέμισαν σκοτάδι.

Η Δέσποινα πετάχτηκε απ' το κρεβάτι της λουσομένη στον ιδρώτα. Ήταν λαχανιασμένη από την αγωνία και η καρδιά της χτυπούσε τρελά στο στήθος της. Κοίταξε γύρω της και με ανακούφιση διαπίστωσε πως δεν ήταν στο μπάνιο, αλλά στη μεγάλη κρεβατοκάμαρά της. Είχε ξημερώσει. Ο Φραγκίσκος είχε φύγει για το μαγαζί.

Σηκώθηκε σιγά-σιγά με πόδια που έτρεμαν και πλησίασε την πόρτα του μπάνιου. Την άνοιξε διστακτικά και κοίταξε το χώρο. Βεβαιώθηκε πως δεν υπήρχε κανείς και κατάλαβε πως είχε δει εφιάλτη.

Κοίταξε τον εαυτό της στον μεγάλο καθρέφτη. Η εικόνα που παρουσίαζε ήταν αξιολύπητη. Ήταν μια μεσόκοπη κοντή γυναίκα, με σκουρόχρωμη επιδερμίδα, με πολλά παραπανίσια κιλά και τα καστανά, κοντοκουρεμένα μαλλιά της είχαν κολλήσει πάνω στο πρόσωπό της απ' τον ιδρώτα. Το φαρδύ νυχτικό της έκανε τα γεμάτα κυτταρίτιδα πόδια της να φαίνονται ακόμη πιο χοντρά.

Έβαλε τα κλάματα, καθώς θυμήθηκε πόσο όμορφο είχε δει τον εαυτό της στον εφιάλτη της. Χρόνια έδινε μάχες με τα κιλά της, αλλά πάντοτε έβγαινε

χαμένη. Και τι δεν είχε κάνει για να αδυνατίσει, από διαιτολόγους και ινστιτούτα, μέχρι βελονιστές και ψυχιάτρους είχε επισκεφτεί, αλλά δεν είχε καταφέρει τίποτα. Στην παραμικρή δυσκολία έτρεχε στο ψυγείο. «Συναισθηματική υπερφαγία», είχαν αποφανθεί όλοι οι ειδικοί και τη συμβούλευσαν να ξεπεράσει πρώτα τα ψυχολογικά της προβλήματα και μετά να προσπαθήσει ξανά. Για αυτό η Δέσποινα τα τελευταία χρόνια είχε παρατήσει κάθε προσπάθεια και είχε συμβιβαστεί με την ιδέα πως θα πέθαινε χοντρή, αφού τα ψυχολογικά της προβλήματα δεν μπορούσε να τα ξεπεράσει ούτε με τα αντικαταθλιπτικά που έπαιρνε πότε-πότε, ούτε με τις συμβουλές και τη στήριξη του, ηλικιωμένου πια, πατέρα-Δημήτριου. Ήταν πολύ θρήσκα. Από παιδί. Ο πνευματικός της, ένας άγιος άνθρωπος, τη δεχόταν υπομονετικά εδώ και πολλά χρόνια, κάθε φορά που είχε την ανάγκη του.

Γύρισε απότομα την πλάτη της στον καθρέφτη, μπήκε στην κρεβατοκάμαρα και άρχισε να ντύνεται βιαστικά. Δεν άντεχε άλλο εκεί μέσα. Ήθελε να βγει έξω στον κήπο της. Να περιποιηθεί και να ποτίσει τα λουλούδια της. Πάντα τη χαλάρωνε η ενασχόληση με τα φυτά και τώρα είχε ανάγκη από ηρεμία. Πρώτα όμως, έπρεπε να πάρει τηλέφωνο την κόρη της, τη Μυρτώ, να βεβαιωθεί πως ήταν καλά, γιατί είχε ένα πολύ άσχημο προαίσθημα. Σίγουρα

έφταιγε εκείνος ο εφιάλτης, που έμοιαζε τόσο μα τόσο πραγματικός.

Αφού μίλησε με τη Μυρτώ και ηρέμησε κάπως, βγήκε στον κήπο και βάλθηκε να κόβει τα ξεραμένα λουλούδια και να κλαδεύει τους θάμνους, όταν ο Θανάσης, ο ταχυδρόμος, την καλημέρισε χαρούμενα.

«Πάλι ένα σωρό λογαριασμούς μού έφερες, Θανάση», τον μάλωσε τρυφερά, καθώς έπαιρνε από τα χέρια του την αλληλογραφία.

«Αν δεν υπήρχαν οι λογαριασμοί, θα έχανα τη δουλειά μου, κυρία Δέσποινα, τώρα που όλα γίνονται μέσα απ' το διαδίκτυο», της φώναζε γελώντας, καθώς απομακρυνόταν.

Η Δέσποινα άρχισε να κοιτάζει έναν-έναν τους φακέλους. Ανάμεσά τους διέκρινε κάποιον που απευθυνόταν σ' εκείνη, αλλά δεν είχε αποστολέα. Αναρωτήθηκε με χαρά ποιος, άραγε, την είχε θυμηθεί και μπαίνοντας στο σπίτι, άφησε την υπόλοιπη αλληλογραφία στο τραπεζάκι του χολ, άνοιξε χαμογελώντας το γράμμα και άρχισε να διαβάζει το δακτυλογραφημένο σημείωμα. Το χαμόγελο πάγωσε στα χείλη της.

«Ξέρω τι κάνετε τότε στο βράχο. Η ώρα της εκδίκησης πλησιάζει. Ετοιμαστείτε να χάσετε ό,τι αγαπάτε περισσότερο», έγραφε ο αποστολέας που υπέγραφε το κείμενο με ένα μεγάλο, καλλιγραφικό «Χ».

«Θεέ μου! Τι είναι αυτό;», μουρμούρισε με κομμένη την ανάσα η Δέσποινα. «Ποιος μπορεί να γνωρίζει... Ποιος μπορεί...»

Παρατήρησε πως μέσα στο φάκελο υπήρχε και ένα αντικείμενο. Το πήρε στα χέρια της. Ήταν ένα κομμάτι από λιωμένο κερί και πάνω του υπήρχε το ανάγλυφο αποτύπωμα από έναν σκαλιστό σταυρό.

«Αχ, όχι, Θεέ μου! Όχι! Δεν μπορεί! Κινδυνεύει το παιδί μου; Κινδυνεύει η Μυρτούλα μου;» Η κόρη της, η Μυρτώ, ήταν ό,τι αγαπούσε περισσότερο. Και τότε λιποθύμησε.

Το μυστικό της κόκκινης βροχής

Δέσποινα, Μόνικα, Απολλωνία. Τρία κορίτσια το καθένα με τη δική του ξεχωριστή ιστορία, τρεις ακώριστες φίλες με όνειρα για ένα καλύτερο αύριο. Μέχρι εκείνο το βράδυ... Εκείνη την αυγουσιάτικη νύχτα, που κάτω από το φως της πανσελήνου ένα τραγικό γεγονός θα στιγματίσει τη ζωή τους για πάντα και θα τις απομακρύνει τη μία από την άλλη, για να μη θυμούνται, να μην πληγώνονται, να μην νιώθουν ενοχές.

Τριάντα χρόνια μετά, ένα απειλητικό σημείωμα θα τις ενώσει ξανά και θα τις φέρει αντιμέτωπες με την αλήθεια που για χρόνια προσπαθούσαν να κρύψουν. Ο άγνωστος αποστολέας ανατρέπει τις ζωές τους και απεγνωσμένες αναζητούν την άκρη του νήματος. Ελισάβετ. Ένα κορίτσι που δεν ένιωσε ποτέ την αγάπη, γιατί από παιδί κλήθηκε να πληρώσει το τίμημα ενός άγνωστου για εκείνη παρελθόντος. Και τη στιγμή που ο έρωτας και η ευτυχία της χτυπούν απρόσμενα την πόρτα, τα μυστικά των τριών γυναικών έρχονται να γκρεμίσουν τη μοναδική της ευκαιρία να ζήσει.

Άραγε, θα βγουν αλώβητες από αυτόν τον επικίνδυνο κύκλο αποκαλύψεων ή κάποια θα αποτελέσει το εξιλαστήριο θύμα μιας τραγικής απόφασης;

Τρεις γυναίκες, ένα μυστικό. Τρεις ζωές συγκλονιστικές, γεμάτες έρωτα, πάθος και ανατροπές. Ένα τραγικό γεγονός που αποκαλύπτεται και φέρνει τους πρωταγωνιστές αυτής της ιστορίας αντιμέτωπους με τα χρέη της ψυχής τους.